

Standpunkt har jeg hævdet under de Forhandlinger, der fandt Sted her paa Rigsdagen igennem Aaringer, og det har i det hele og store de senere Begivenheder fuldt ud stadfæstet. Om man nu gaar hen og retter lidt ved Loven og gør den værre, end den er, synes mig at kunne være ganske ligegyldigt. Det Tab, Jordbruget har lidt, have vi faaet, det indvindes ikke saa let; saa skulde man tage fat forfra og kæmpe med Bjerne ogsaa om denne Sag. Derfor kunne vi gerne, naar vi dog ikke selv kunne fabrikere denne Vare, unde Bjerne en saadan Produktion, som er naturlig her i vort Land. Men jeg kan ikke undlade at gøre en Bemærkning om de Udtalelser, der saldt fra den højtærede Minister. Jeg er enig med den sidste ærede Taler om den mærkelige Smørfarvehistorie. Det var ogsaa et af de Midler, hvorved man vilde lægge denne Fabrikation Hindringer i Vejen, og jeg er lige ved at tro, at denne Bestemmelse om Smørfarven har vendt sig mod os selv. Thi efterhaanden som man er kommen til at sætte mere Pris paa de uforsfættede Produkter ogsaa i Smørhandelen, ere Djnene blevne lukkede op for, at Smørret ikke altid ser saa gult ud, som det gør, naar det købes, at tværtimod den hvide Farve til sine Tider virkelig er den naturlige Farve; lidt efter lidt er saa Trangen kommen frem til at lade Smørret beholde sin naturlige Farve. Det kunde derfor nok være, at det netop vilde være i de smørhandelndes Interesse, om man lod Margarine blive farvet saa stærkt, man vilde. Naar man derfor bestemmer, at Margarine ikke maa farves stærkere end til en vis Tone, saa synes jeg, at det er den gale Vej at gaa; Margarine burde helst have saa høj en Farvetone som muligt, desto sandsynligere er det, at Folk ikke ville have med den at gøre. Men den Farvebestemmelse kan man saamænd gerne mere sig med. — Det har interesseret mig at høre, at den højtærede Minister — hvis jeg ikke har taget fejl — udtalte oppe i Landstinget, at det var muligt at finde andre Midler med den samme Virkning paa Mælken som Salpeter. Dette bruge vi jo paa mange andre Maader i Husholdningen, og jeg kan ikke se, at det skulde være til nogen Skade, at det bliver brugt i Mælken. Det er aldeles nødvendigt for Øjeblikket, indtil vi saa at vide af den ærede Indenrigsminister, hvad det er, vi kunne bruge i Stedet (Indenrigsministeren (Hørring): Pasteurisering!). Na! Men foreløbig tror jeg nok, Salpeter er aldeles nødvendig, og at det vil være til meget betydelig Skade for os, om det blev forbudt. For Smørret kan det

aldrig blive skadeligt, da det kun kan anvendes i ringe Mængde. Det forbyder sig selv at anvende det i større Mængde, da Smørret i saa Fald bliver ubrugeligt. — Hvad angaar Bestemmelsen i § 4, de 5 pSt. Smør, vil jeg sige, at det havde været til stor Fordel, dersom vi i sin Tid havde undladt at lægge Hindringer i Vejen for Blandingen. Enten vi fabrikere lidt Margarine eller meget, er det mig umuligt at se, hvorfor man vil lægge Hindringer i Vejen for Blandingen, saa længe Konsumenterne ville have en Blanding. Thi det er dog klart, at det er de fineste og bedste Smørmærker, der netop købes op dertil. Det er den Omstændighed, der i lange Tider har holdt Prisen paa det danske Smør saa højt i England, fordi en Masse af det bedste Smør blev opkøbt til Holland, hvor Hovedmassen af Margarinefabrikationen foregaar. Nu hører jeg ganske vist af den ærede Minister, at det aldeles ikke er nødvendigt at komme Smør i Margarine for at skaffe den den behagelige Smag, som de Folk sætte Pris paa, der ikke ville nøjes med den simple Margarine, men ville have den mere smørlignende. Det kan godt være, men saa vil jeg blot sige, at trods de Hindringer, man rundt omkring har lagt i Vejen for Fabrikationen af Margarine, har denne altsaa efterhaanden kæmpet sig frem til at kunne undvære Smørret. Man kan nu paa en endnu lettere og simplere Maade fremstille en Margarine, der fuldt ud kan tage Rampen op med Smørret, i alt Fald med den mere smørlignende Margarine, der er stærkt blandet med Smør. Paa samme Tid som Margarine bliver bedre og mere tiltalende for Publikum og derfor træder i en stærkere og stærkere Konfurrens med Smørret, gøre vi altsaa alt, hvad vi kunne, for at frembringe denne bedre Sort Margarine uden Hjælp af Smør, medens det at sælge Smørret bliver vanskeligere og vanskeligere. Det forekommer dog mig, at det vilde være heldigt, hvis alle Margarinespisere vilde forlange Smør i Margarine, thi saa fik vi Smørret affat baade til dem, der have Raad til at betale det, og til dem, der ikke have Raad dertil. Jeg synes, at jo flere Konsumenter vi have til Varen, desto større Chance har man for gode Priser. Her saa vi at vide, at det gælder om at smide Smørret ud ved at forbyde at blande det i Margarine og at tvinge Fabrikanterne til efterhaanden at undvære Smørret og fremstille en Margarine, der er god og behagelig for Forbrugerne; vi kunne saa gaa hjem og selv beholde vore Produkter fra Mejerierne. Med den omhandlede Paragraf vil man